

Telkens een lichtkring dieper

GROEI EN VOORBESTEMMING

Introductie



Wim Jansen

Waarom leven wij?

Kabbelt ons leven zomaar voort zonder richting of doel?

Zijn wij hier door toeval op aarde 'geworpen'

om maar zo'n beetje te doen wat ons voor de kop komt?

Of heeft ons leven een bestemming,

voorbesteding misschien zelfs?

Doen wij ertoe tussen de miljarden voor en na

en tijdens ons bestaan?

Zijn wij ergens voor in de wieg gelegd?

Wim Jansen, ongeneeslijk ziek, heeft zijn leven zo ervaren.

Hij vertelt over groei, ontwikkeling, ergens uitkomen,

een proces van Godgeboorte.

Telkens een lichtkring dieper in de liefde.

In prettig leesbare, poëtische impressies nodigt hij de lezer uit

om de eigen lichtkringen in het leven te ontdekken.

Met een voorwoord van Kick Bras:

Een extatisch lied!



NUR 728
ISBN 978-90-83-1334-85


BUREAU
INTERMONDE


Morgenland
UITGEVERIJ


9 789083 133485

**TELKENS
EEN
LICHTKRING
DIEPER**

groei en voorbestemming

WIM JANSEN

PROLOOG:

DE NOSTALGIE VAN ZWIER DE ZWALUW

Zwier de Zwaluw had al zijn hele leven last van nostalgie.

Wat dat is?

Verdriet om wat voorbij gaat en wat voorbij is gegaan – en dat het allemaal voorbij gaat.

Dat begon al toen hij nog maar in het ei zat.

Door de schaal heen voelde hij de warmte van het lijfje van zijn moeder of vader – wat was het hier toch heerlijk!

Maar hij groeide zo groot dat hij het er niet uithield en hij begon de schaal open te tikken – met tegenzin, want:

‘Ik wil niet naar buiten, ik wil lekker hier blijven waar het veilig is en warm.’

Het sneed door zijn kleine vogelziel dat zijn leventje in het ei voorbij was.

‘Voorbij, voorbij, o, en voorgoed voorbij’, dachtte hij.

Maar al gauw merkte hij dat het in het kunstig gemaakte nest van zijn vader en moeder eigenlijk veel leuker was.

Het zat zo mooi en veilig tegen een balk in de koeienstal.

Ze vlogen af en aan met lekkere hapjes zodat hij groeide als kool en al snel te groot werd voor het nest.

Maar hij wilde er niet uit, hij vond het zo erg dat hij zijn nestleven achter moest laten.

Ook alweer voorbij, dacht hij – en hij moest ervan huilen.

Uiteindelijk duwde zijn vader, die niet van zeuren hield, hem over de rand.

Toen moest hij wel vliegen, maar... o, maar wat was dit fijn.
Vliegen, aah! Dat het bestond! Dit was nog veel mooier
dan zijn nestleven.

Hij voelde zich zo vrij als een vogel en vloog over en rond
het erf en haalde lekker zelf zijn eten op.

Maar op een dag in september zag hij hoe zijn hele familie
zich verzamelde op de nok van de schuur voor de grote trek
naar het zuiden.

Wat nu? Moest hij hier weg? Weg van dit mooie leven??

Ook dit, zijn kuikentijd op de boerderij, was voorbij – hij
wist het en weer verzonk hij in nostalgie.

‘Vorbij, vorbij, o en voorgoed vorbij’, jammerde hij.

Maar eenmaal op de trek naar het zuiden ging hem een
licht op.

Landen en zeeën en bergen gleden onder hem langs en hij zag
de mooie, grote wereld en toen wist hij het: ‘Het wordt alleen
maar mooier!’

AANWEZIGHEID

Ik had eigenlijk niet zoveel met God.
Althans niet de God van de Bijbelverhalen.
En ook niet de God van mijn hervormde dorpskerk.
En al helemaal niet de God die sommige leraren op de christelijke MULO ons verkondigden:
De God 'die men had opgevouwen in een zwart bijbeltje, waaruit hij dan chagrijnig en bliksemend tevoorschijn kwam'. (*Vlammend Paradijs*)

Maar vanaf mijn eerste bewustwording, ik schat mijn veertiende, bracht het woord 'God' een vreemde stemming in mij teweeg.
Soms werd ik er zelfs in ondergedompeld.
Dit was niet de God die van buiten tot mij kwam in de verhalen die men over 'Hem' vertelde.
Het was een gevoel, maar ook veel meer dan een gevoel.
Het was van andere orde, volstrekt andere orde dan de felle stemmingen die mijn puberteit en de puberteit in het algemeen doorgaans kleuren.
Een mij onbekende gemoedstoestand van verlangen, diep uit mijn eigen wezen opkomend.
Een uiterst aangename, licht bedwelmende rust.
Diepe rust, waarin alles verzonk.
Een ultieme zoetheid, die heel subtiel deed denken aan de zoetheid van mijn eerste erotische gevoelens.



Achteraf durf ik het zelfs licht orgastisch te noemen,
maar dan puur geestelijk, in mijn brein.

Het werd door niets opgeroepen, of het moet juist zijn
door een situatie van het tegendeel.

Soms, midden in het schreeuwerige uitgaansleven, kon
ik er plotseling door overvallen worden.

Dan had het de kleur van heimwee: ik behoor een
andere wereld toe.

Een ander rijk, een rijk waarin alles puur was.

En stil.

En zuiver licht.

Meer dan een gevoel was het een *aanwezigheid*.

Een aanwezigheid van iets persoonlijks, ja – het hoge
woord moet er maar uit.

Dat hoge woord was dan toch: God.

God, ook al week de inhoud daarvan verre af van de
wijze waarop dat woord doorgaans in mijn omgeving
werd gebezigd.

Het was God als woord voor een verborgen, troostende
werkelijkheid.

Een werkelijkheid waarin alles wegviel, wat in mijn
omgeving belangrijk werd gevonden: huiswerk, school,
leren, meetellen, beantwoorden aan de verwachtingen,
deugen...

INHOUD

PROLOOG: De nostalgie van Zwier de Zwaluw	15
INLEIDING: Impressionistische schilderijtjes	17
Het centrum van mijn leven	19
Einstein	21
Engelen	23
Aanwezigheid	26
Gekanteld	29
Vitalisme, vrijheid, vervoering	31
Bestemming	33
Prelude	35
Eliane	37
Tantrische extase	40
Paint it black	43
Intuïtie	47
Innerlijke gids	50
Het leven omarmen	52
Dood	54
Verbinding met gene zijde	57
De ontdekking van de theopoëzie	60
Hoe een miskleun je verder kan helpen	62
Bevrijding	64
Schreeuwend van geluk	66
Het christendom bevrijd uit zichzelf	68
Popmuziek	71
Kinderen	73

Crisis	76
De stilte	79
Dat allerdiepste in jou	81
De copernicaanse wending	84
Overgave aan het leven	87
Focus	89
Zen en Tao	92
Onthechting	96
Het witte paard	99
Doodgaan zonder te sterven	102
Stervenskunst als levenskunst	105
Aan godsdienst voorbij	108
Afrikaanse ziel	111
Vertrouwer met de dood	114
Zelfspot	116
Vrijzinnigheid	118
Ga dieper het bos in	121
De werkelijkheid van God	124
Voorbij God	126
Bidden	128
Vlinder	130
LIEFDE is God	133
Kroon op de evolutie	136
God is je leven zelf	138
Niets te vrezen	141
Shiva, de vernietigende	144
Jij, brandende liefde	147
Je bent al in de zon	150

Het libido van Augustinus	152
Lachen	155
Toekomst?	158
De overkant van de zee	160
EPILOOG: Bevalling van een ander zelf	162
Rinus Rups en Vlekkie Vlinder	165
DANKWOORD	168

Telkens een lichtkring dieper

GROEI EN VOORBESTEMMING

Wim Jansen

ISBN 9789083133485 NUR 728

172 blz. €20,00

Verkrijgbaar in de (online) boekhandel

Ook te bestellen via:

www.ongrond.nl

www.intermonde.nl

www.morgenlanduitgeverij.nl